

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

27. Dies Junii. O necessitas abjecta nascendi, vivendi misera, dura
moriendi! Sidonius c. 8. 11.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

domus non alit duos canes. In eos quadrat, inter quos parùm convenit, propter idem lucrum, quod communiter expetunt: sic & edentulus vel centium invidet dentibus. Pro quorum fulcienda fide, est hoc Vatis effatum:

Vae sibi, quando canes veniunt os rodere plures.

27. DIES JUNII.

O necessitas abjecta nascendi, vivendi misera, dura moriendi! *Sidonius c. 8. 11.*

Misericordiae
hominis
nascens.

Nasci, vivere, mori, sunt compendium omnis, quod homo patitur, mali. Hæc tria paucis perstringam. Ordior à nativitate. Ab infantia ærumnis conjuncta est humana natura. Ipsum in infante lucis rudimentum, eorum, quæ in vitæ progressu toleranda sunt, est præfagium: quia sicut maleficus aliquis cum in carcerem ducitur, tum catenis, ac compedibus stringitur; sic miserum hominem, in vitæ hujus carcerem detrusum, vincula excipiunt, & omnium membrorum nexus; atque ita infans, (unam tantum ob culpam) quia natus est; non antè quàm manibus, pedibusque ab obstetrice devinctis, fasciis que involutus, matris amplexu fovetur, & lacte nutritur. Et, ubi brutum pecus statim cum ex utero elapsum excidit, matrem agnoscit, & ex uberibus illius pender: in homine tantum abest, ut idem fiat; ut die, quo nascitur, nec patrem, à quo procreatus, nec matrem, à qua

Junius.

Tessera.

495

à qua in lucem editus, nec obstetricem, à qua susceptus est, agnoscat: imò nec oculis videre, nec auribus audire, nec gustu discernere potest; nec quid tactus sit, intelligit, nec odoratus sensu uti novit. Itaque nihil æquè miserum, destitutumque nascendi conditio produxit, quàm hominem. Ut rem acutè tetigisse videatur D. Ambrosius, dicens: (a) *Parvulos naufragos in hanc vitam, quidam natura fluctus expuit.*

II. Deinde primus, qui ore ejus progreditur sonus, est querulus vagitus: ita ut infantiae suae fragilitatem ploratu ominari videatur. Nascendo plorat, & plorandi materia quotidie ipsi nascitur. Itaque ipso natali die, labore, & procellis mundi, quas ingreditur, ploratu, & gemitu rudis anima testatur. Homini igitur nato, nec ad incessum pedes idonei sunt, nec manus ad scalpendum habiles; soli oculi ad stendum apti, ut verissimè dixerit Tertullianus: (b) *Du infans, vix puer, tardè homo.* Ad hæc, singulis animantibus natura dedit tegumenta, quò faciliùs possint calorem æstivum, & frigus sustinere hibernum: ovibus enim lanam, avibus plumas, porcis fetas, equis pilos, ursis villos, piscibus squamas, testudini conchas dedit. Quid multis opus est? Nullum animal necessitate adstringitur, vel manibus vestem sibi conficiendi, vel alienis se velandi opibus. Hæc verò omnia homo desiderat; qui nudus, & nascitur & moritur; nec unicam quidam vestem vel afferens, vel auferens: & si vitâ progrediente, veste aliquâ vult uti, ab animalibus illam mutuetur, necesse est; ab ovibus lanam, à bobus pelles, à vitulis corium, à bombycibus sericum.

Hoc

(a) *Orat. funeb. Theod.* (b) *Adver. Marcio, 4.*

Hoc est, quod dicit Arnobius: (a) *Homines, imbecillitatis auxilia, animalibus mutuuntur à mutis.* Ita que neque Rex, dum nascitur, secum confert purpuram, nec Cæsar paludamentum, nec Princeps turbeam, nec Senator togam, nec miles sagum, nec Philosophus pallium. Nemo, non modò non secum rudem pannum, sed nec panni centonem, nec centonis frustum, nec frusti filum in vitam confert.

III. Quid hinc dicam? Natura non modò vestitus instruxit animantes, sed alimenti quoque curam liberavit. Nullum enim animal sibi arat, fodit, purgat, seminatur: sed exquisita contenta; alia muscis aeris, alia viarum granis, alia camporum graminibus, alia formicis terræ, alia algâ aquæ, alia ossibus sterquilinorum, alia radicibus plantarum, alia pomis caducis vitam sustentant. Denique curarum omnium expertes, somno se dant animantes; ac si postero die non opus futurum esset, ut ederent. Itaque bestiis omnibus, natura tutelam sui, & ejus peritiam tradidit. O quanto miserum hominem, Deus affecisset beneficio! si laborem illi sese vestiendi, & curam quaerendi nutrimenti ademisset! sed quid faciat miser homo? qui prius quàm edat, agrum aratro proscindere, iterare, seminare, rigare, metere, triturrare, eventrare, molere, fatinario cribro secernere, subire, & coquere cogitur; quorum nihil, sine mentis cura, sine intellectus industria, sine artis directione, sine manuum labore, sine vultus sudore confici potest. O nos miseros! quotquot in lucem prodimus vitalem, qui nec, quid nobis noxium, quid nobis comedendum, à quo abstinendum, quid odio

(a) L. 2.

habendum sit, intelligimus: nec in eo, quod amandum est, scopum attingamus, vel quibus nos credere, vel à quibus cavere nos debeamus, interno scimus; nec quid eligendum, quid rejiciendum sit, discernimus. Imò non rarò, ubi nos vadum arbitramur tutissimum transituros, vix tres passus progressi, pelago absorbemur. Cùm igitur tot calamitatum pelagus, dum nascitur homo, ingreditur; quid miramur, eum à ploratu vitam auspicari? imò quilibet vocis sono, suas ærumnas lamentatur: Masculus enim recenter natus dicit A; fœmina verò E.

Dicentes E, vel A, quotquot nascuntur ab Evæ.

28. DIES JUNII.

Quid est diu vivere, nisi diu torqueri?

S. Aug. de verb. Dom. serm. 18.

Miseriæ
hominis
viventis.

Non tantum homo est miser, dum vivere incipit, sed dum vivendo proficit. Singula, quibus constat membra, sunt totidem illi, quibus cruciatur, pœnæ instrumenta. Sed his omissis, cogita quantum in vita, ex animalibus mali sit homini, dum leonès nos terrefaciunt, ursi dilaniant, lupi deprædantur, canes mordent, feles unguibus lacerant, serpentes veneno inficiunt, tauri cornibus impetunt: & quod omnium indignissimum, interdum homini, dum sanguinem exorbet, molestus est culex; noctu, dum quietem interpellat, molestus est pulex. Et quænam major cogitari potest,